

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3417/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милан Пољачки, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Коста Јелић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 496/19 од 15.05.2019. године, у седници од 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 496/19 од 15.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9653/2013 од 18.10.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље. Ставом другим изреке, утврђено је да некретнине уписане у лист непокретности .. КО ..., КП ../.., чине брачну тековину парничних странака. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужила по основу брачне сутековине стекла право државине на $\frac{1}{4}$ идеалног дела непокретности описане овим делом изреке, и тужени је обавезан да ово призна и трпи упис тужилиног права у јавне књиге. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 364.450,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Допунском пресудом под истим бројем од 20.02.2019. године, одбијен је тужбени захтев тужиље да се утврди да по правном основу брачне сутековине има право државине преко досуђених $\frac{1}{4}$ идеалног дела непокретности описаних изреком, до тражене $\frac{1}{2}$ идеалног дела.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 496/19 од 15.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда и допунска пресуда у делу којим је одбијен тужбени захтев. Жалба туженог је усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев тужиље да се утврди да непокретност у поседовном листу .. КО ... КП ../.. са објектима наведеним изреком чини брачну сутековину парничних странака, да се утврди да је тужила по том основу стекла право државине на $\frac{1}{4}$ идеалног дела породичне стамбене зграде и да је носилац права коришћења земљишта описаног изреком са $\frac{1}{4}$ идеалног дела, што би тужени био у обавези да трпи и дозволи тужилин упис у јавне књиге. Тужила је обавезана да туженом

накнади трошкове парничног поступка у износу од 316.800,00 динара. Ставом другим изреке, усвојена је жалба туженог изјављена против допунског првостепеног решења од 10.12.2018. године, и то решење је преиначено тако што је одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова поступка на име вештачења. Ставом трећим изреке, тужила је обавезана да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 69.600,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужила је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

У тужби за утврђење, поднетој суду 21.04.2011. године, вредност предмета спора означена је на 500.000,00 динара. Ова вредност предмета спора унета је у увод првостепене пресуде.

С обзиром да је тужба у овом поступку поднета пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), на ревизијски поступак примењују се одредбе ранијег ЗПП, осим у погледу ревизијског цензуса.

Будући да је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14), на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. става 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Није од значаја то што је побијаном другостепеном пресудом првостепена пресуда делимично преиначена, јер се у овом поступку не примењује новелирана одредба члана 403. став 2. тачка 2. важећег ЗПП, већ се примењују одредбе ранијег Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**